

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at der er ingen forskel i holdningen til de handicappede på det her område mellem fru Joanna Rønn og mig.

Vi har betragtet dette forslag som en lempelse for de handicappede, således at det bliver lettere for de handicappede at forstå, hvilke regler der gælder, og således at kasserne har bedre mulighed for at administrere dem.

Skal der laves andre ændringer, så lad os diskutere det, men det er det forslag, der ligger her, vi har taget stilling til – og ikke andet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Man skal nu altså være socialdemokrat for at kunne forstå, hvordan et skærpet arbejdskrav kan være en lempelse. Det betyder, at handicappede – eller andre, der modtager social pension – som er kommet ind i A-kassen på fuldkommen normale vilkår, og som har fuldkommen normalt arbejde, bliver ulige behandlet, når de skal have dagpenge.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte her i anden omgang med at takke hr. Kaj Poulsen, fordi han oplæste, hvad vi sagde sidste år og stadig væk mener, om, at det er meget vigtigt, at vi får regelsæneret og får rettet op på det her system. Det tror jeg vi er enige om. Så det var helt fint.

Hvad jeg derimod er lidt ked af, er, at hvis vi begge to mener det, så er det jo lidt ærgerligt, at vi lader os spille ud mod hinanden, så vi det ene år går med til nogle ændringer og det næste år går socialdemokratiet med til nogle ændringer, som vi ikke kan acceptere. Det er jo flot! Altså, det er sådan noget, jeg kan beundre den borgerlige regering for.

Det er jo ikke altid deres skyld, men der er i hvert fald ikke kløgtighed ud over alle grænser, hverken fra socialdemokratiets eller SFs side i den sammenhæng. Så det skal vi nok være opmærksom på, fik jeg lyst til at sige.

En anden ting, som jeg vil tage op, er ændringerne fra sidste år. Jeg forstod på mini-

sterens ord heroppefra, at der var nogle ting, der skulle kigges på fra sidste år. Jeg vil stærkt appellere til, at vi nu får kigget på de aftaler, vi indgik sidste år.

Det er ikke rimeligt; jeg mener egentlig, det er utåleligt, at man indgår aftaler og skriver ned i betænkningen, at sådan skal det blive og inden den og den dato skal det være i orden – og så overskrider vi den dato med et halvt år, og ingenting er i orden.

Hermed taler jeg om dette, at arbejdsgiverenes dokumentation skulle være i orden i de her sager; så man ikke blot skulle bygge på tro og love-erklæringer fra lønmodtagerne, der skulle have dagpenge udbetalt. Meget ofte har det betydet, at de er kommet i klemme, fordi de ikke har kendt loven. Det er jo en af de ting, vi har råbt på regelsænering med hensyn til.

Så skulle vi gå over i retning af, at nu skulle der være arbejdsgivererklæringer, og så skulle det blive bedre, men det er slet ikke i orden. De blanketter er aldrig blevet til noget. Hvorfor er de ikke blevet til noget? Hvorfor er der ikke orden i det dér? Det var en af de ting, som virkelig kunne have hjulpet på det her. Når der så sker det, som sker i det her system, at der kommer nye ændringer hver 3. måned, så kan jeg godt se, at det også bliver lidt besværligt. Men hvis det er baggrunden for det, så synes jeg altså snart, at vi skulle tage os sammen til at sige, at nu stopper vi ændringer i det her system, indtil vi laver den endelige finansieringsreform. Det er stadig væk mit ønske.

Og må jeg så ikke appellere om – jeg ved ikke, hvordan vi kan få det lavet herinde, men på en eller anden måde må det kunne laves – at arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer sammen med ministeren bliver inviteret ud i en A-kasse og får systemet at se i praksis og får prøvet at stå over for kassen og sige: goddag, her er jeg, jeg er arbejdsløs. Hvad nu? Hvordan skal det foregå, hvis jeg skal have udbetalt dagpenge? For det er jo lysende klart, at det trænger indtil mange medlemmer af arbejdsmarkedsudvalget til, for at vi kan snakke på samme niveau alle sammen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):